

Sygn. akt VIII Gz 478/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Patrycja Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko B. C.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt X GC 1630/16,

postanawia:

odrzuć zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 września 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie z dnia 31 lipca 2017 roku w przedmiocie odrzucenia zażalenia pozwanej na postanowienie z dnia 23 czerwca 2017 roku.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że zażalenie pozwanej na postanowienie z dnia 23 czerwca 2017 roku było obarczone brakami formalnymi wobec czego pozwana została wezwana do uzupełniania braków formalnych oraz uiszczenia opłaty od zażalenia w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia zażalenia. Strona pozwana nie uzupełniła braków formalnych ani nie uiściła opłaty, co skutkowało odrzuceniem zażalenia na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziła się pozwana, która złożyła zażalenie obarczone brakami formalnymi, zaskarżając postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 29 września 2017 r. Zarządzeniem z dnia 23 października 2017 roku pozwana została wezwana do uzupełnienia braków formalnych poprzez podpisanie zażalenia, złożenie jego odpisu oraz uiszczenia opłaty od zażalenia w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia zażalenia. Pomimo upływu ustawowego terminu do uiszczenia braków formalnych i uiszczenia opłaty, strona pozwana nie uiściła braków formalnych i nie uiściła opłaty. Sąd Rejonowy przekazał Sądowi Okręgowemu powyższe zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej podlegało odrzuceniu.

Analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż pozwana kilkakrotnie złożyła zażalenia, których braków formalnych nie uzupełniła i nie uiściła opłat, do których była wzywana, natomiast odrzucanie zażaleń przez Sąd Rejonowy skutkowało składaniem kolejnych środków zaskarżenia.

Po wpłynięciu zażalenia i po stwierdzeniu, że zażalenie zostało wniesione w terminie i nie ma podstaw do uznania, że jest niedopuszczalne, Sąd I instancji powinien zbadać, czy zażalenie spełnia wymogi formalne oraz czy zostało należycie opłacone. Każdy brak formalny zażalenia powinien być usunięty w wyznaczonym terminie, stosownie do art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż przedstawione Sądowi odwoławczemu do rozpoznania zażalenie jest dotknięte brakami formalnymi, a ponadto nie został uzupełniony brak fiskalny.

Zgodnie z dyspozycją art. 373 k.p.c. Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Jeżeli dostrzeże braki, do których usunięcia strona nie była wezwana, zażąda ich usunięcia. W razie nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie apelacja ulega odrzuceniu. Natomiast zgodnie z art. 397 § 2 k.p.c. do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym. Przytoczony powyżej przepis art. 373 k.p.c. stanowi podstawę postępowania naprawczego prowadzonego przed sądem II instancji. Sąd ten dokonuje ponownego sprawdzenia spełnienia przez środek zaskarżenia warunków formalnych i fiskalnych, wniesienia w terminie, a także dopuszczalności środka odwoławczego. Jeżeli zachodziły podstawy do odrzucenia zażalenia, których sąd I instancji nie dostrzegł, apelacja (zażalenie) podlega odrzuceniu przez sąd II instancji.

Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowym stanie faktycznym bowiem zażalenie na postanowienie z dnia 29 września 2017 roku jest dotknięte brakami formalnymi, a ponadto nie zostało opłacone.

Powyższe skutkowało odrzuceniem zażalenia zgodnie z dyspozycją art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. o czym orzeczono jak w sentencji.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...);
3. (...)
4. (...)